

[Maigaard.]

bemærkningerne. Men det havde man sandelig heller ikke, da socialdemokratiet i sin tid var tilhænger af den progressive beskatning. Og naturligt nok, for det er ikke et erfaringsgrundlag, vi mangler, det er en holdning til tingene. Er vi tilhængere af, så vidt det nu rækker, at prøve at lade de stærke skuldre bære de tungeste byrder, eller er vi ikke? Det behøver man ikke grumme mange erfaringer for at afgøre. Det er noget med at tage et standpunkt, det er noget med at have en politisk vilje.

Når indenrigsministeren så følger til, at den progressive beskatning virker vidt forskellig rundt omkring i landet, så synes man jo nok, at det argument er ilde anbragt i en tale, hvor han samtidig stikker til hr. H. C. Toft. For det var just det, hr. H. C. Toft sagde til socialdemokraterne, da de var i opposition: at man kunne ikke gøre det, fordi den progressive beskatning virkede forskelligt rundt om i landet. Jeg synes, at der er et tilløb til en enighed mellem hr. H. C. Toft og hr. Egon Jensen, som jeg ikke er glad ved, ikke mindst fordi den ikke er sagligt rigtig, for der er vel ingen her, der vil komme og hævde, at en proportionalsskat virker ens rundt om i hele landet. Den virker sandelig også meget forskelligt. Hvis vi laver en progressiv amtskatt, betyder det, at der inden for dette forvirrede og skæve system, som de kommunale og amtskommunale skatter udgør, bliver en tendens til at lægge en større byrde på de høje indkomster, og det kan vel ikke være i modstrid med socialdemokratisk politik. Det har jeg meget svært ved at forstå.

Jeg håber, at indenrigsministeren vil tale med hr. Ove Hansen om sagen, sådan at man kan få koordineret linjerne fra dengang og nu.

Indenrigsministeren (Egon Jensen): Jeg kan forsikre hr. Maigaard om, at jeg både vil tale med hr. Ove Hansen og med vores skatteudvalg om denne sag. Ved nærmere omtanke kan det jo godt vise sig, at en progressiv amtsbeskatning ikke er den mest hensigtsmæssige. Jeg vil i hvert tilfælde gerne have tid til meget alvorligt at overveje disse problemer, så vi ikke ødelægger noget eller gør noget værre. Så kan vi komme tilbage til sagen på et senere tidspunkt.

(Kort bemærkning).

Maigaard: Jeg vil først sige tak for den lille åbning, ministeren gav. Vi er jo vant til lidt og glæder os over det. Dernæst vil jeg sige, at når ministeren skal have tid til at overveje dette, så må han vel kunne klare sagen af ved at tale med sine partifæller og måske også lidt med sig selv, for han har jo stillet et ændringsforslag, som gik ind for en progressiv amtskatt. Han har stillet et ændringsforslag i opposition, og jeg tror da ikke, at det, at socialdemokratiet er i opposition, er det samme som, at socialdemokratiet ikke tænker sig om, så jeg må tro, at denne tænkepause, ministeren har brug for, ikke behøver at være så pokkers lang.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om kommunal indkomstsatt.

(Lovforslaget (nr. 56) findes i tillæg A. sp. 1749, fremsættelsen i tidenden sp. 296).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Bent Sørensen: Det lovforslag, der er til behandling, er sådan set en konsekvens af, at der er blevet indført direkte skat til amtskommunerne. Efter de gældende regler er det derudover også sådan, at hvis en borger tager ophold sammenlagt mere end 3 måneder i en anden kommune, kan den pågældende kommune forlange en del af hans kommuneskatt udbetalt. Men ved at give amtskommunen mulighed for direkte opkrævning af skatt, formindsker man det beløb, som de øvrige kommuner i landet skulle dele mellem hinanden. For Københavns og Frederiksberg kommuner ligger det således, at de opkræver både den primærkommunale skatt og den amtskommunale skatt, og derefter går lovforslaget ud på, at

[Bent Sørensen.]

når der skal ske en betaling til en anden kommune, sker det ikke på grundlag af det fulde beløb i Københavns og Frederiksberg kommuner, men kun med 80 pct. af andelen. Vi må vel sige, at det er rimeligt at ændre loven, som det sker ved § 3a.

De andre ændringer er mere af redaktionel og administrativ art og betyder ikke noget for loven som sådan. Derfor kan jeg kun anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling.

H. C. Toft: Lovforslaget om ændring af lov om den kommunale indkomstskat kan vi tiltræde. Vi finder det rimeligt at dele indkomstskatten i Københavns og Frederiksberg kommuner op i, hvad jeg vil kalde en amtslig og en kommunal del i de tilfælde, hvor de to kommuner skal afstå en del af indkomstskatten til andre kommuner. På samme måde kan vi tiltræde den forlængede frist for anmeldelse af krav om fordeling eller omfordeling af den kommunale indkomst fra 1 år til 1 år og 3 måneder.

Enggaard: Den første bestanddel af det lovforslag, vi behandler her, om, at Københavns og Frederiksberg kommuner i fremtiden kun skal svare 80 pct. af den sommerhuskat, de i dag deler ud til forskellige sommerhuskommuner, kan i første omgang se ud som noget, der kun vedrører København og Frederiksberg. Men sandheden er vel, at det i samme omfang berører en række forskellige sommerhuskommuner, som i fremtiden efter forslaget får færre penge end i dag.

Jeg vil gerne spørge indenrigsministeren direkte, da det ikke er oplyst i lovforslagets bemærkninger eller i fremsættelsestalen, hvor mange penge dette forslag konkret drejer sig om. Jeg synes, det er rart, når man skal tage stilling til et forslag af den natur her, at det er oplyst, hvor mange millioner kroner Københavns og Frederiksberg kommuner vinder ved forslaget, og det tilsvarende beløb, som skal afgives af sommerhuskommunerne. Jeg siger det ikke alene på baggrund af det principielle, at virkningerne af et forslag bør være oplyst, men også fordi det i henhold til lovforslagets tekst er sådan, at denne bestemmelse skal have virkning allerede fra indkomståret

1972. Hvis jeg kan regne rigtigt, betyder det, at man herved går ind i de allerede lagte budgetter for kommunerne. Derfor vil jeg gerne stille ministeren det yderligere spørgsmål, hvad man fra indenrigsministeriets side har aftalt med kommunerne i den anledning. Jeg har tidligere forstået det sådan, at man egentlig har givet det løfte til kommunerne, at man ikke igennem lovgivningen berører de økonomiske vilkår, kommunerne har lagt fast ved allerede vedtagne budgetter. Hvis man lader loven her få virkning fra indkomståret 1972, vil det da i hvert fald berøre de budgetter, som er vedtaget i september måned med virkning for finansåret 1973-74.

Jeg tror i øvrigt, at selv om der kan synes at være noget umiddelbart meget rimeligt i tanken, der her er rejst, er det vel i virkeligheden en detalje, som skulle ordnes i forbindelse med hovedstadsreformen. Dér har man allerede på flere leder arbejdet med tanken om at opdele budgetterne for København og Frederiksberg i en primærkommunal og en sekundærkommunal del, hvorved man i virkeligheden fik løsningen ind ad døren på det problem, som man søger separat at løse igennem det her foreliggende lovforslag. Derfor kunne det være interessant at spørge indenrigsministeren — og jeg håber han har svar på spørgsmålet — hvornår vi her i folketinget kan forvente at se de bebudede forslag om en egentlig hovedstadsreform, hvorved formentlig også det lille problem, vi her taler om, kunne løses.

Sommerhusbeskatningen er i øvrigt efter venstres mening et område, som fortjener at blive taget op til en ny vurdering, sådan at forstå, at vi har brug for en enklere og rimeligere form end den nuværende, hvor det beror på en individuel opgørelse af hver enkelt sommerhusejer, i hvilket omfang vedkommende skal kunne overføre en del af sin betalte kommuneskat fra sin bopælskommune til sommerhuskommunen. Vi tror i venstre, som vi også gav udtryk for det i bemærkningerne til det lovforslag, vi i sidste samling fremsatte om at maksimere grundskyldsbeskatningen i kommunerne, at det ville være rimeligere at finde en anden form, f. eks. den at 1/12 af kommuneskatten automatisk blev overført fra bopælskommunen til sommerhuskommunen, en ord-

[Enggaard.]

ning, som kunne træde i stedet for den unægtelig administrativt bekostelige ordning, som man i øjeblikket har, og som efter min mening virker noget tilfældigt.

De øvrige to bestanddele i lovforslaget vil vi gerne tiltræde.

Edele Kruchow: På det radikale venstres vegne vil jeg gerne give tilsagn om en villig behandling af lovforslaget. Vi er enige om, at det er urimeligt, at København og Frederiksberg skal være sorteper og bære udgifter, som andre kommuner ikke bærer. På den anden side har vi også den betænkelighed, som er blevet uddybet her fra venstres side, at det kan være et alt for stort administrativt besvær på forskellige leder, der her kommer ind i billedet. Disse forhold vil vi meget gerne have grundigt belyst i udvalgsarbejdet.

Ruth Olsen: Når vi nu en gang har en selvstændig amtskommunal skatteudskrivning, hvad SF i øvrigt beklager — vi har bedre løsninger at foreslå — er det selvfølgelig rimeligt nok, at København og Frederiksberg bliver ligestillet, hvad den amtskommunale andel angår. Det drejer sig vel her stort set bare om et par tekniske detaljer, men detaljer, der endnu en gang viser, hvor tiltrængt det er med en virkelig tilbunds-gående skatterreform.

Jeg har i denne forbindelse også lyst til at spørge ministeren, om dette forslags fremkomst betyder, at man har opgivet at skille Københavns og Frederiksbergs primærkommunale og sekundærkommunale opgaver foreløbig.

Indenrigsministeren (Egon Jensen): Undskyld, at det varede lidt, før jeg kom på talerstolen. I min iver efter at oplyse hr. Enggaard, var jeg kommet ned bag i salen.

Jeg vil gerne sige tak for de venlige bemærkninger, der er faldet.

Hvor mange penge det drejer sig om, skal jeg gerne skaffe oplyst til udvalget. Jeg går ud fra, at lovforslaget bliver behandlet i kommunaludvalget. Jeg kan ikke angive beløbet helt bestemt.

Jeg synes nu ikke, hr. Enggaard har ret i, at her er der tale om, at man tager noget fra nogle kommuner. Her er der simpelt

hen tale om, at de har fået for meget, og at København har måttet betale noget, som man egentlig ikke burde betale, jævnfør de bemærkninger, der bl.a. faldt fra fru Edele Kruchow.

Jeg tør ikke sige helt bestemt, om vi har hørt kommunerne. Vor almindelige gang er jo den, at vi hører kommunerne før et sådant lovforslag, og jeg går da også ud fra, at vi har gjort det her, så der skulle ikke være problemer. I øvrigt betragter jeg ikke dette problem som særlig stort, idet der i forvejen er usikkerhed om, hvor meget det drejer sig om for de forskellige kommuner.

Så vil jeg gerne rette den misforståelse, hr. Enggaard gjorde sig skyldig i, at der var tale om sommerhuskommunerne. Det er ved almindelig fraflytning og tilflytning kommunerne imellem, denne regulering foregår, så det er ikke bare sommerhuskommuner, det drejer sig om.

Når hr. Enggaard spørger, hvornår der kommer forslag til en hovedstadsordning, kan jeg sige, at det kommer meget snart. Det bliver fremsat her i folketinget inden lang tid. Hvis vi løser problemet her, vil det i og for sig betyde, at København ikke skal være en amtskommune. Var det et fingerpeg om noget i forbindelse med hovedstadsreformen? Det tror jeg egentlig ikke. Men hvis det var et fingerpeg, ville jeg ikke være så ked af det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om restaurations- og hotelvirksomhed m. v.

Lovforslaget (nr. 57) findes i tillæg A. sp. 537, fremsættelsen i tidenden sp. 297).

Lovforslaget sattes til forhandling.